

Софи Маринова, Устата - Слънцето ще изгори

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

[Припев:]

Ти си номерът от който любовта звъни,
след вкуса на твоите устни и медът горчи.
Ти ме правиш най-гореща и кръвта кипи.
Ако слънцето ме пипне...

Честно ли минаха толко' години
или в някакъв друг филм играем, кажи ми!
Ти си още онова наивно момиче,
само, че днес май по-те обичам!

И тоя живот - и труден, и лесен,
е нашият танц на нашата песен.
Пак събирам от всичко по зрънце,
защото след всяка Буря идва Слънце.

Нощем в съня си ми.
Денем в сърцето ми.
Още не тръгвай, остани!

[Припев:]

Ти си номерът, от който любовта звъни,
след вкуса на твоите устни и медът горчи.
Ти ме правиш най-гореща и кръвта кипи.
Ако слънцето ме пипне, то ще изгори!

И пак ще обърна целия ти свят
точно по моя начин, и с моя цвят,
ще нарисувам с красиви думи,
облечено в струни, цялото любимо лято помежду ни.
Нека всички ни гледат и всеки се чуди,
че уж сме големи, а още сме луди.
И нека цъкат с език,
ние сме важни, точно във този миг...

Тик-Так... движим времето бавно,
Тик-Так... и се гледаме жадно,
Тик-Так... две тела водоравно,
Тик-Так...

На секундата как пак ставаш опасна!
Всеки път, като не си съгласна,
няма да споря кой отгоре ще е!
И така те обичам, пък да става каквото ще!

Нощем в съня си ми.
Денем в сърцето ми.
Още не тръгвай, остани!

[Припев:]

Ти си номерът, от който любовта звъни,
след вкуса на твоите устни и медът горчи.
Ти ме правиш най-гореща и кръвта кипи.
Ако слънцето ме пипне, то ще изгори!